

RELACION

PËR PROJEKTLIGJIN

“PËR GJYKIMIN E MOSMARRËVESHJEVE ADMINISTRATIVE DHE ORGANIZIMIN E DREJTËSISË ADMINISTRATIVE”

Qëllimi i këtij ligji është reformimi i kuadrit të përgjithshëm ligjor administrativ në Shqipëri në kuadër të reformës në drejtësi.

Qëllimi i krijimit të Gjykatës Administrative është garantimi i mbrojtjes efektive të të drejtave subjektive dhe interesave të ligjshëm të personave nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme. Me anë të këtij projektligji, synohet krijimi i kushteve të përshtatshme për një shqyrtim efektiv duke vënë në vend të drejtat e cënuara nga veprimet dhe/ apo aktet administrative të nxjerra nga organet publike.

Projekti sjell domosdoshmërinë e barazisë së interesit publik nga njëra anë me të drejtat subjektive dhe interesat e ligjshme të personit nga ana tjetër. Në kuadrin e marrëdhënies administrative ndërmjet personave dhe organeve publike, synohet forcimi i rolit aktiv të organeve administrative për respektimin e të drejtave subjektive të personave.

Projektligji garanton mbrojtjen e lirive dhe të drejtave të personave nëpërmjet detyrimit që i vihet organeve publike të provojnë ligjshmërinë e formës dhe të përmbajtjes të veprimit administrativ të nxjerrë prej tyre.

Në të njëjtën kohë, ky projekt synon thjeshtimin e procedurave përkatëse lidhur me gjykimin dhe ekzekutimin e vendimeve gjyqësore me objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative ndërmjet personave dhe organeve publike.

Projektligji sjell një risi në kuadrin e gjykimit të mosmarrëveshjeve administrative lidhur me detyrimin e organeve publike për të paraqitur provat që kanë mundur nxjerrjen e akteve apo kryerjen e veprimeve administrative që më pas kanë sjellë cënimin e të drejtave të ligjshme të personave. Ky projekt ofron parimin se Gjykata Administrative gjykon mbi aktet shkresore dhe mosparaqitja e palëve nuk përbën shkak për pushimin e gjykimit.

Projektligji siguron që çdo qytetar pavarësisht situatës së tij/saj financiare, të ketë akses në drejtësinë administrative.

Projektligji cakton rregulla të detyrueshme për subjektet e gjykimit administrativ, organet shtetërore, personat juridikë dhe shtetasit lidhur me gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative, ekzekutimin e vendimeve gjyqësore administrative, si dhe organizimin e gjykatave administrative.

Shqyrtimi ligjor i vendimeve administrative nga gjykata të pavarura është një parim demokratik i pranuar, i pranishëm në praktikat kryesore evropiane dhe një kontribut i rëndësishëm për të siguruar rendin, veçanërisht për të mbrojtur të drejtat individuale përballë administratës. Për më tepër, drejtësia administrative luan një rol vendimtar për

zhvillimin ekonomik të një vendi. Pothuajse të gjitha vendimet për investime apo projekte për infrastrukturën, duhet të kalojnë përmes një procesi licencimi, i cili mund të bëhet subjekt i një shqyrtimi ligjor nga gjykatat administrative. Gjykata efiçese administrative rrisin gjithashtu transparencën e vendimeve administrative dhe mund të luajnë një rol të rëndësishëm në luftën kundër korrupsionit. Dhe e fundit, por jo më pak e rëndësishmja, kontrolli gjyqësor i veprimeve publike administrative nga një gjyqësor administrativ që funksionon mirë është – përveç pikëpamjes strikte ligjore të çështjeve individuale – edhe një forcë stimuluuese për modernizimin e administratës publike, duke përmirësuar cilësinë e shërbimeve të saj dhe si pasojë, rrit besimin e qytetarëve për institucionet shtetërore.

Shqyrtimi gjyqësor i veprimtarive qeveritare e ka origjinën e vet në filozofinë e shtetit që qeveriset dhe kufizohet nga ligji dhe bazohet tek parimi i epërsisë së ligjit. Në ditët e sotme, një shtet ligjor nuk mund të mendohet pa akses për të gjithë qytetarët tek një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar në bazë të ligjit dhe e aftë për të përmbushur kërkesat e zhvillimit të një gjykimi të drejtë. Si i tillë, roli i shqyrtimit gjyqësor i veprimtarisë administrative është të mbrojë të drejtat e qytetarëve, por edhe të mbrojë interesin publik dhe rendin ligjor. Krahas këtij roli mbrojtës, kontrolli gjyqësor shihet si një mjet i rëndësishëm në rritjen e cilësisë së administrimit dhe qeverisjes së mirë.

Njëkohësisht, zgjerimi i sektorit publik dhe rritja e kompleksitetit të vendim-marrjes administrative ka një ndikim të dyfishtë: nga njëra anë ka sjellë forma të reja të aktivitetit administrativ dhe rritje të kërkesës për fleksibilitet të administratës në shërbim të interesit publik dhe nga ana tjetër efektet e një zgjerimi të tillë mbi jetën individuale janë duke u rritur vazhdimisht. Në këto kushte, për të kundërpeshuar efektet, nevojitet një fuqi e mirë-konfiguruar vlerësimi për administratën dhe forcimi i kontrollit gjyqësor mbi veprimtaritë e veta. Kjo vendos përherë e më tepër në pikëpyetje qasjet tradicionale ndaj intensitetit dhe shtrirjes së shqyrtimit gjyqësor mbi aktivitetin e administratës.

Përveç kësaj nevojë të brendshme dhe natyrale për ta rishikuar qasjen tradicionale, kemi edhe një numër përherë e më të madh parimesh ligjore që rregullojnë hapësirën evropiane, të cilat po ndikojnë fuqishëm zhvillimet në fushën e kontrollit gjyqësor të administratës publike.

Këshilli i Europës dhe Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ) kanë luajtur një rol të veçantë në përcaktimin e standardeve në kontrollin gjyqësor të veprimtarisë së administratës publike. Këshilli i Europës ka miratuar disa rekomandime dhe ka shpërndarë informacion, dokumente dhe studime mbi praktikën më të mirë. Disa nga rekomandimet më të rëndësishme në fushën e kontrollit gjyqësor janë Rekomandimet e Komitetit të Ministrave: Nr. R 2004 (20) “Mbi rishikimin gjyqësor të akteve administrative”; Rekomandimi Nr. R 2003 (16) “Mbi ekzekutimin e vendimeve administrative dhe gjyqësore në fushën e ligjit administrativ”; Rekomandimi Nr. R 2001 (9) “Mbi alternativat ndaj mosmarrëveshjeve ligjore mes autoriteteve administrative dhe palëve private”; Rekomandimi Nr. R (94) 12 “Mbi pavarësinë, efiçasitetin dhe rolin e gjykatësve”, etj. Legjislacioni i KEDNJ-së, bazuar tek vendimet e gjykatës me fuqi ligjore, ka pasur ndikim të fuqishëm tek zhvillimet ligjore, e veçanërisht në përcaktimin e standardeve minimale për kontrollin gjyqësor të administratës, përmes një interpretimi të gjerë të Nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe interpretimit të zbatimit të Nenit 13 mbi dëmshpërblimet efektive.

Bashkimi European, e kryesisht vendimet gjyqësore me fuqi ligjore të Gjykatës Evropiane të Drejtësisë, ushtron një ndikim të rëndësishëm në përafrimin e traditave kombëtare mbi kontrollin gjyqësor. Këto vendime gjyqësore me fuqi ligjore, po influencojnë shtetet anëtare të BE-së sikundër edhe vendet candidate. Shtjellimi në një kuptim më të gjerë të parimit të pritsshmërisë së ligjshme, disa teknika që kanë ndezur debate si nocioni ligjor i përgjegjësisë dhe kontrolli i fuqive diskreciale, i kanë të gjitha rrënjët në legjislacionin e shteteve anëtare.

Në këto rrethana, një numër i konsiderueshëm shtetesh anëtare të BE-së si dhe disa vende candidate, janë duke rivlerësuar zgjedhjet organizative që kanë bërë si dhe rregullat procedurale të shqyrtimit gjyqësor mbi aktivitetet administrative.

Elementët më të debatueshëm e të rëndësishëm të këtij rishikimi kanë të bëjnë me: (i) fushën e veprimit të shqyrtimit gjyqësor, në kuptimin e shtrirjes dhe intensitetit të këtij rishikimi; (ii) gjendja e pranueshmërisë për marrjen e një veprimi; (iii) kapaciteti për t'i çuar procedimet përpara gjykatave administrative; kufizimet kohore për fillimin e shqyrtimit gjyqësor në dritën e aksesit tek drejtësia; (v) roli i gjykatësit; (vi) organizimi i drejtësisë administrative; dhe (vii) zbatimi efikas i vendimeve.

Projektligji i propozuar parashikon si gjykata kompetente për gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative: Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë, Gjykatën e Apelit Administrativ dhe Gjykatën e Lartë.

Në parashikimet për organizimin e gjykatave administrative bëhet referenca me dispozitat e ligjit për organizimin e pushtetit gjyqësor me përjashtim të rastit kur në këtë ligj parashikohet ndryshe, në lidhje me kriteret e emërimit dhe të karrierës së gjyqtareve, statusi i tyre, përgjegjësia për shkeljet disiplinore, masat disiplinore, procedimi disiplinor, administrimi i shërbimeve në gjykatë, si dhe riorganizimi gjyqësor dhe delegimi i gjyqtarëve.

Përsa i përket përbërjes së trupit gjykues të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë, në projektligj është parashikuar gjykimin me trup gjykues të përbërë nga një gjyqtar dhe trup gjykues të përbërë nga tre gjyqtarë. Gjykimin me një gjyqtar të vetëm bëhet në rastet kur kemi paditë me vlerë më të vogël apo të barabartë me dy milionë lekë si dhe ato që i përkasin fushës së marrëdhënieve të punës.

Gjykata e Apelit Administrativ gjykon me trup gjykues të përbërë nga pesë gjyqtarë për paditë ndaj aktit nënligjor normativ dhe nga tre gjyqtarë për çështjet e tjera.

Në projektligj, parashikohen gjithashtu edhe kompetencat lëndore, funksionale dhe tokësore të gjykatës Administrative. Përsa i përket kompetencës lëndore, Gjykata Administrative është kompetente për shqyrtimin e mosmarrëveshjeve që lidhen me veprimet administrative, marrëdhëniet e punës të rregulluara nga Kodi i Punës, në të cilat punëdhënësi është një organ publik; si dhe një akt nënligjor normativ të organeve qendrore apo organeve të njësisive të qeverisjes vendore.

Risi e sjellë nga ky projektligj, për herë të parë në legjislacionin shqiptar është parashikimi i kompetencës funksionale sipas shkallëve të gjykimin. Për një gjykim sa më eficient dhe në mbrojtje të interesave të palëve, projektligji ka parashikuar edhe kompetencën tokësore sipas territorit në të cilin organi administrativ ka kryer veprimin administrativ ose në territorin e të cilës ka qendrën organi administrativ. Paditë për

marrëdhëniet e punësimit ngrihen në seksionin e Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë që përfshin territorin ku punëmarrësi kryen zakonisht punën e tij.

Projektligji parashikon gjithashtu edhe mosmarrëveshjet të cilat nuk mund të shqyrtohen nga Gjykata Administrative, të cilat janë ato që lidhen me aktet nënligjore normative që sipas Kushtetutës janë në kompetencën e Gjykatës Kushtetuese; ato për të cilat shqyrtimi është parashikuar nga legjislacioni në fuqi, në kompetencën e një gjykate tjetër; si dhe ato në të cilat punëdhënësi është organi publik i barazuar. Në këtë rast është sjellë edhe nocioni i shpalljes së moskompetencës nëse pavarësisht sa është parashikuar në projektligj, është ngritur padia.

Për dhënien e një gjykimi të drejtë dhe eficient projektligji parashikon edhe shmangien e konfliktit të kompetencave dhe jep mjetet për zgjidhjen e tij.

Projektligji mbi mosmarrëveshjet administrative do të sigurojë një mbrojtje të gjere (përfshirëse) ligjore ndaj të gjitha veprimeve administrative, pavarësisht formës së tyre (p.sh. veprime individuale ose karakteriale). Për më tepër dhe si një rregull, të gjitha paditë që lidhen me çështje administrative do të përfshihen brenda kompetencave të gjykatës administrative. Në kompetencat e gjykatave administrative përfshihen gjithashtu të ashtuquajturat “akte të qeverisë”, dhe të gjitha aktet e bazuara në diskrecion. Në çështje të përziera (p.sh prokurimi publik), zgjidhja legjislative në lidhje me juridiksionin e gjyqësorit administrativ ose të përgjithshëm është, në fund të fundit, një çështje teknike ose organizative (shpërndarja e ngarkesës së punës mund të jetë një kriter i arsyeshëm), për të cilën mund të vendoset në mënyrë pragmatike, sigurisht me kushtin që të gjitha degët e gjyqësorit të sigurojnë mbrojtje gjyqësore të barasvlerëshme.

Disa tipe çështjesh administrative (p.sh kontrolli i akteve normative të lëshuara nga qeveria qendrore ose nga vetëqeverisja vendore) janë vendosur sipas procedurave të gjykimit në shkallë të parë nga gjykata e apelit.

Fushat jashtë kontrollit gjyqësor të gjykatës administrative do të kufizohen në përjashtimet e nevojshme të siguruara në Kushtetutë. Gjykimi i çështjeve kushtetuese, për shembull, i është lënë Gjykatës Kushtetuese, si edhe vendime që lidhen me marrëdhëniet mes pushtetit ekzekutiv dhe parlamentit, ose që lidhen me çështje ndërkombëtare (me mbikëqyrjen që këto lloj aktesh të hyjnë në sferën e kontrollit nga gjykata kushtetuese).

Përjashtimet nuk janë “përjashtime” nga shqyrtimi gjyqësor, por çështje kompetence të gjykatave të tjera.

Gjykatat administrative do të shqyrtojnë plotësisht faktet dhe çështjet e ligjshmërisë që lidhen me veprimet dhe/ apo aktet administrative që sjellin mosmarrëveshjet administrative.

Projektligji jo vetëm do t’u sigurojë gjykatës administrative kompetencën për të anuluar aktet administrative të paligjshme (vendim anulimi), por edhe do t’i lejoje gjykatat për të vendosur detyrime ligjore mbi institucionet e administratës.

Projektligji parashikon subjektet që legjitimohen për të ngritur padi në gjykatën administrative, ku përfshihen çdo person që pretendon se i është cënuar një e drejtë apo një interes i ligjshëm nga një veprim administrativ; subjektet e të drejtës publike që pretendojnë se janë cënuar në ushtrimin e kompetencave nga një Akt administrativ apo

nga një Akt nënligjor normativ, i paligjshëm për të cilën kërkohet pavlefshmëria e tij, me përjashtim të rastit kur akti është nxjerrë nga organi në varësinë administrative të të cilit është subjekti; subjektet e tjera të cilëve kjo e drejtë i njihet shprehimisht në ligjet e tyre të posaçme; si dhe punëmarrësi, për mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punësimit të rregulluara nga Kodi i Punës, kur punëdhënësi është një organ publik.

Projektligji sjell si rregull të përgjithshëm ezaurimin e rekursit administrativ përpara paraqitjes së padisë në gjykatën administrative. Përjashtim bëjnë rastet kur vetë legjislativi i posaçëm ku rregullohet marrëdhënia ndaj së cilës lindin mosmarrëveshjet nuk parashikon organ më të lartë për paraqitjen e ankimit administrativ ose kur organi më i lartë administrativ nuk është konstituuar si dhe kur shprehimisht parashikohet e drejta për t'u ankuar ndaj veprimit administrativ drejtpërdrejt në gjykatë. Gjithashtu përjashtim bëjnë edhe rastet e paraqitjes së padisë nga personat të cilët nuk e kanë ezauruar rekursin administrative por janë cënuar nga një akt administrativ që sjell pasoja për një grup më të gjerë njerëzish, i nxjerrë nga organet administrative, me kushtin që të jetë dhënë një vendim pas një rekursi administrativ të paraqitur nga një person i ndryshëm nga i pari.

Projektligji parashikon gjithashtu edhe afate të përshtatshme për ngritjen e padisë pranë gjykatës administrative në përputhje me kushtet sociale në interes të individëve. Afatet kohore për ngritjen e padisë janë një kontribut i nevojshëm për sigurinë ligjore. Siguria ligjore ka një rëndësi të veçantë nëse organi publik sjell dobi për një person në mënyrë që ai/ ajo të dijë nëse dhe për sa kohë e drejta që i është dhënë mund të kundërshtohet nga palët e treta. Si rrjedhim, personi që përfiton duhet të ketë të drejtë të fillojë një procedurë njoftimi për palët e treta.

Limitet kohore të shqyrtimit gjyqësor të veprimeve administrative, duhet të fillojnë kur individi i prekur njoftohet për veprimin administrativ dhe informohet saktësisht për të drejtat e tij/saj në lidhje me ankimin ose apelin.

Në disa raste, palët në një mosmarrëveshje administrative kanë interes në vonimin e procedurave, veçanërisht nëse kundërshtohen aktet administrative që përmbajnë një detyrim. Në raste të tjera, palët e humbin interesin për padinë. Në të dyja rastet, palët shpesh nuk i binden urdhrave të gjykatës, madje përpiqen me qëllim që ta ndalojnë gjykatën që të marrë një vendim final. Për t'i lejuar gjykatësit që t'i përballojnë çështje të tilla shpejt dhe me efikasitet, projektligji sjell detyrimin e organeve publike për të paraqitur provat shkresore në bazë të të cilave është nxjerrë akti/ veprimi administrative. Pra, në kontekstin e mosmarrëveshjeve administrative, është barra e organeve publike që të provojnë ligjshmërinë e aktit të kundërshtuar normativ apo individual.

Përsa i përket kërkesave që duhet të plotësojë padia dhe aktet që i bashkëlidhen asaj, projektligji referon në dispozitat përkatëse të Kodit të Procedurës Civile për rregullimin e këtyre çështjeve dhe konkretisht nënvepset 154 e 156 të tij. Gjithashtu, këtu përcaktohen edhe detyrimet e paditësit në momentin e depozitimit të padisë, si dhe veprimet për të cilat ai është i detyruar të kryejë.

Projektligji përcakton rastin e shqyrtimit dhe bashkimit të disa padive në një padi të vetme kur ato i drejtohen të njëjtit organ publik që ka nxjerrë aktin apo veprimin administrativ, kanë të njëjtin objekt dhe janë në kompetencën e një gjykate.

Duke iu referuar parimit të një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme, projektligji përcakton një afat prej 3 ditësh nga data e paraqitjes së padisë për kryerjen e një sërë veprimesh përgatitore nga gjyqtari kryesues, veprime të

cilat dokumentohen në procesverbalin e veprimeve përgatitore, që përpilohet nga sekretari gjyqësor dhe nënshkruhet edhe nga gjyqtari kryesues.

Përsa i përket kërkesës për sigurimin padisë, projektligji parashikon që paditësi ka të drejtë t'i kërkojë gjykatës pezullimin e zbatimit të veprimit administrativ dhe/apo marrjen e çdo mase tjetër të përkohshme, e cila është e përshtatshme për mbrojtjen e interesave të tij. Gjykata pranë së cilës ndodhet padia, vendos sigurimin e padisë nëse: ekziston dyshimi i arsyeshëm, i bazuar në akte me shkresë për shkaktimin e një dëmi të rëndë dhe të pariparueshëm për paditësin; nuk çenohet rëndë interesi publik; si dhe kur paditësi jep garanci, në llojin dhe masën e caktuar nga gjykata, për dëmin që mund t'i shkaktohet të paditurit nga sigurimi i padisë. Në projektligj përcaktohet se në rastet kur vetëm pezullimi nuk ofron mbrojtje të mjaftueshme, atëherë gjykata vendos edhe marrjen e masave të tjera të përkohshme.

Kundër vendimit të gjykatës sipas rastit (për pranimin apo refuzimin e kërkesës) për sigurimin e padisë mund të bëhet ankim i veçantë, i cili nuk pezullon ekzekutimin e masës së sigurimit dhe nuk përbën shkak për pezullimin e gjykimit të çështjes nga gjykata.

Duke iu referuar gjithashtu parimit të një procesi brenda afateve të shpejta e të arsyeshme, projektligji përcakton një afat prej jo më shumë se 10 ditësh nga dita e paraqitjes së padisë, (pas përfundimit të veprimeve të nevojshme përgatitore) për të nxjerrë urdhërin për caktimin e seancës gjyqësore, si dhe elementët përbërës të një urdhri të tillë.

Përsa i përket rregullave lidhur me zhvillimin e seancës gjyqësore, projektligji përcakton të njëjtën procedurë dhe referimin në dispozitat përkatëse të Kodit të Procedurës Civile, për aq sa ato janë të pajtueshme me këtë ligj. Gjithashtu, përcaktohen rregulla më të detajuara lidhur me mosparaqitjen e palëve në seancë pavarësisht njoftimit të rregullt, shqyrtimin e çështjes nga gjykata në seancë gjyqësore; paraqitjen e ekspertit në seancën gjyqësore; si dhe paraqitjen e parashtrimeve përfundimtare nga palët.

Projektligji parashikon konceptin e barrës së provës, i cili është i ndryshëm nga ai analog në Kodin e Procedurës Civile, ku parashikohet se pala që pretendon një të drejtë, ka detyrim që, të provojë faktet mbi të cilët bazon pretendimin e saj. Në ndryshim nga ky koncept, projektligji parashikon që detyrimin për të provuar ligjshmërinë e aktit administrativ dhe veprimit tjetër administrativ, e ka organi publik që e ka nxjerrë atë (duke përfshirë këtu edhe mosmarrëveshjen që ka objekt gjykimi marrëdhënien e punës). Në rastet e tjera, pala ka detyrimin të provojë faktet në të cilat bazon pretendimin e saj.

Përsa i përket mosparaqitjes së provave nga organi publik projektligji parashikon një procedurë konkrete e cila lidhet me një afat kohor të përcaktuar brenda të cilit duhet të paraqiten provat. Shkelja e pajustificuar e detyrimit për të paraqitur dokumentet nga organi publik edhe brenda afatit të caktuar përbën shkak që gjykata edhe kryesisht të caktojë gjobë ndaj titullarit të organit publik, gjobë e cila është e barabartë me 20% të pagës minimale në shkallë vendi për çdo ditë vonese.

Rregulla të detajuara projektligji parashikon edhe në rastin e mosparaqitjes së provave nga organi publik në seancë gjyqësore brenda një afati të dytë të caktuar nga gjykata. Gjykata ka të drejtë të caktojë gjobë (në masën 20% të pagës minimale në shkallë vendi për çdo ditë vonese) ndaj titullarit të organit publik kur shkelja e detyrimit për të paraqitur dokumentet nga organi publik edhe brenda afatit të caktuar, është e pajustificuar nga ana e organit publik.

Përsa i takon shqyrtimit gjyqësor të provave të paraqitura, projektligji thekson shqyrtimin e ligjshmërisë së veprimit administrativ që kundërshtohet në bazë të provave të paraqitura nga palët, ndërsa në rastin e aktit nënligjor normativ gjykata shqyrton ligjshmërinë e aktit administrativ që kundërshtohet si edhe zbatimin e parimeve të përcaktuara nga ky projektligj. Gjithashtu, gjykata shqyrton nëse objektivi dhe qëllimi i ligjit në dhënien e mundësie se zgjedhjes Organit Publik është ndjekur nga ky i fundit, dhe nëse zgjedhja nga organi publik është bërë vetëm për të arritur qëllimin e ligjit (këtu përfshihet rasti kur ligji i jep organit publik të drejtën për të vlerësuar e zgjedhur ndërmjet më shumë alternativave njësoj të ligjshme në nxjerrjen/kryerjen e një akti apo veprimi tjetër administrativ).

Lidhur me mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punësimit procedura e mësipërme, përcaktohet të rregullohet sipas dispozitave të Kodit të Punës.

Përveç shqyrtimit gjyqësor të provave, projektligji rregullon gjithashtu çështjen e gjykimit dytësor të ligjshmërisë së aktit nënligjor normativ, në bazë të cilit është nxjerrë apo kryer veprimi. Në këtë rast gjykata administrative do të vazhdojë shqyrtimin e çështjes pa marrë në konsideratë aktin administrativ apo aktin nënligjor normativ edhe nëse gjykimi parësor i aktit sipas këtij ligji nuk është në kompetencën tokësore apo lëndore të saj.

Përsa i përket rregullave lidhur me gjykimin incidental të ligjshmërisë me kërkesë të gjykatave të tjera, projektligji i referohet disa momenteve kryesore të cilat lidhen me:

- a. përcjelljen e çështjes Gjykatës së Apelit Administrativ nga ana e gjykatës jo administrative, kur konstatohet se zgjidhja e çështjes jo administrative varet nga një akt nënligjor normativ. Në këtë rast Gjykata e Apelit Administrativ duhet të shprehet vetëm për ligjshmërinë e aktit nënligjor normativ.
- b. afatin 15 ditor brenda të cilit duhet të shprehet Gjykata e Apelit Administrativ, vendimi i së cilës ka fuqi vetëm *inter partes* dhe ndaj tij mund të bëhet ankim i veçantë në Gjykatën e Lartë, ankim i cili nuk e pezullon gjykimin në gjykatën përkatëse ku është ngritur mosmarrëveshja;
- c. konstatimin e paligjshmërisë së aktit nënligjor normativ nga gjykata më e lartë, dhe vazhdimin e gjykimit të çështjes nga gjykata në të cilën ka lindur mosmarrëveshja, e cila vendos pa u bazuar në aktin nënligjor normativ të paligjshëm.
- d. investimin e gjykatës më të lartë me një kërkesë tjetër sipas rastit të parë, me të njëjtin objekt dhe akt nënligjor normativ për të cilën është shprehur më parë.

Projektligji përcakton gjithashtu, rastet e dhënies së vendimeve jo përfundimtare nga gjykata, kur vendoset rrëzimi i padisë, duke iu referuar dispozitave konkrete të këtij ligji dhe atyre të Kodit të Procedurës Civile.

Ky projektligj, parashikon gjithashtu në mënyrë mjaft të detajuar disponimin e gjykatës me anë të vendimeve përfundimtare, kur ajo vendos të pranojë padinë si të bazuar në prova dhe në ligj.

Lidhur me vendimin përfundimtar, gjykata ka të drejtë të anulojë aktin administrativ, ta konstatojë atë të pavlefshëm dhe/ose t'i imponojë gjykimin e vet autoritetit administrativ (organit publik), por vendim-marrësi duhet ta rimarrë vendimin dhe kësaj radhe sipas ligjit sikundër është shpallur nga gjykata. Kur lëshimi i aktit është i detyruar me ligj, gjykata ka të drejtën të urdhërojë nxjerrjen e një akti apo përmbushjen e një detyre të caktuar. Kjo sigurisht nuk duhet të përjashtojë të drejtën e gjykatës për të modifikuar aktin dhe për të sqaruar të drejtat dhe detyrimet e palëve në një marrëdhënie në konflikt

pa pasur nevojë për kthim mbrapsht (*për shembull, gjykata duhet të ketë të drejtën të vendosë që sasia e një gjobe që kontestohet (për shembull) është më e ulët se ajo që është përcaktuar nga administrata*).

Në dispozitën konkrete lidhur me vendimet përfundimtare, specifikohen edhe rastet e tjera kur gjykata vendos pranimin, rrëzimin apo shqyrtimin e padisë si p.sh: rasti kur barra e provës sipas këtij ligji i takon organit publik; rasti i shqyrtimit të padive të subjektit publik; rastet e tjera kur gjykata vlerëson se akti apo veprimi tjetër administrativ, si dhe akti nënligjor normativ janë të ligjshëm, etj.

Projektligji përcakton gjithashtu një afat të përgjithshëm prej 10 ditësh si afat për ekzekutimin e vendimeve të gjykatës, dhe në raste të veçanta dhe të justifikuara përcaktimin e një afati më të gjatë. Në pjesën urdhëruese të vendimit përfundimtar gjykata duhet të përcaktojë afatin dhe mënyrën e ekzekutimit të vendimit përkatës.

Përsa i përket ankimit të vendimeve të gjykatave administrative, projektligji parashikon që mjetet dhe afatet e ankimit të këtyre vendimeve do të jenë të njëjta me ato që parashikohen në Kodin e Procedurës Civile, përveç kur parashikohet ndryshe në këtë ligj apo ligje të veçanta. Lidhur me vendimet e gjykatës administrative që shqyrtojnë padi për kundërshtimin e kundravajtjeve administrative me vlerë më të vogël se 3 fishi i pagës minimale në shkallë vendi, projekti përcakton ndalimin e shprehur të ankimit ndaj vendimeve të tilla.

Ankimi në Gjykatën e Apelit Administrativ ndaj vendimeve të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë, parashikohet për të gjitha vendimet e seksioneve të kësaj gjykate, me përjashtim të rasteve kur ankimi përjashtohet me ligj.

Gjithashtu, projektligji përcakton afatet konkrete që duhet të zbatojë Gjykata Administrative e Shkallës së Parë dhe ajo e Apelit Administrativ për dërgimin e ankimit dhe shqyrtimin e çështjes përkatëse. Konkretisht, ligji parashikon dërgimin e ankimit dhe dosjes përkatëse, në Gjykatën e Apelit Administrativ brenda 15 ditëve nga dita e depozitimit të ankimit, si dhe shqyrtimin e çështjes nga Gjykata e Apelit Administrativ brenda 30 ditëve nga data e ardhjes së ankimit nga gjykata ku është paraqitur ankimi.

Si mjet tjetër të së drejtës së ankimit, projektligji parashikon ankimin me rekurs në Gjykatën e Lartë për vendimet e shpallura nga Gjykata e Apelit Administrativ, sipas dhe për shkaqet e parashikuara në Kodin e Procedurës Civile.

Një rol të rëndësishëm në këtë projektligj i kushtohet edhe ekzekutimit të vendimeve të gjykatave administrative, ku parashikohet detyrimi për ekzekutimin e vendimit dhe ekzekutimi i detyrueshëm.

Përsa i përket detyrimit për ekzekutimin e vendimit në projektligj parashikohet vënia në ekzekutim e vendimeve të Gjykatës së Apelit apo Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë që ka marrë formë të prerë, rregullat dhe afatet konkrete për ekzekutimin e tyre, si dhe pavlefshmërinë e akteve apo veprimeve të organit publik të paditur, të cilat janë në kundërshtim me dispozitivin e vendimit të gjykatës.

Gjithashtu, parashikohet rregullimi i ekzekutimit të detyrueshëm, i cili është i aplikueshëm në rastet kur nuk është bërë zbatimi vullnetar i vendimit të gjykatës nga ana e organit publik. Në këtë rast, gjykata merr masa për të siguruar ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit nga ana e përmbauesve gjyqësorë, nëpërmjet kryerjes së veprimeve të posaçme apo marrjes së masave të nevojshme.

Lidhur me procedurën e ekzekutimit, projektligji parashikon rregullat konkrete që do të ndiqen për vënien në ekzekutim të vendimeve të gjykatave administrative (nëse vendimi nuk është ekzekutuar pas kalimit të afatit 10 ditor për ekzekutimin vullnetar), sanksionet përkatëse për moszekutimin e vendimit apo urdhrin të gjykatës, si dhe masat e gjobave në raport me pagën minimale në shkallë vendi. Gjithashtu, përcaktohet rasti i kundërshtimit të veprimeve të ekzekutimit, për veprimet e kryera nga ana e përmbauesit gjyqësor në kundërshtim me masat apo urdhrat e gjykatës, të cilat mund të ankimohen sipas dispozitave të KPrC, apo të kundërshtohen me ankim të veçantë pranë Gjykatës së Apelit Administrativ.

Projektligji përmban përcaktime tranzitore, të cilat lidhen me fillimin e funksionimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe Gjykatës së Apelit Administrativ. Konkretisht, për çështjet administrative të cilat aktualisht janë në proces gjykimi në gjykatat e shkallës së parë dhe ato të apelit deri në momentin e fillimit të funksionimit si më sipër, projektligji parashikon shqyrtimin dhe përfundimin e tyre nga gjykatat ku është ngritur padia. Gjithashtu, projektligji parashikon edhe procedurën e emërimeve për herë të parë me hyrjen në fuqi të këtij ligji në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë dhe atë të Apelit Administrativ.

Projektligji i propozuar përmbush angazhimet e marra nga qeveria shqiptare, lidhur me reformimin e kuadrit të përgjithshëm ligjor administrativ në vendin tonë si dhe krijimin e një sistemi të ri gjyqësor administrativ në përputhje me standardet evropiane.

Projektligji i propozuar dhe relacioni shoqërues i është dërguar për mendim Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Këshillit të Lartë të Drejtësisë, Dhomës Kombëtare të Avokatisë, Ministrisë të Integritit, Ministrisë të Financave, Ministrisë të Ekonomisë, Tregtisë dhe Energjetikës, Ministrisë të Brendshme, Unionit të Gjyqtarëve të Shqipërisë, Konferencës së Gjyqtarëve të Shqipërisë, Ministrisë të Arsimit dhe Shkencës, Zyrës së Administrimit të Buxhetit Gjyqësor. Mbi projektligjin e propozuar janë shprehur dakord Ministri i Financave dhe i Ministrisë të Integritit, ndërsa institucionet e tjera nuk janë shprehur. Gjithashtu janë reflektuar vërejtjet e Ministrisë të Brendshme lidhur me nenin 35 pika 1 dhe nenin 36 të projektligjit.

MINISTRI

ENKELEJD ALIBEAJ

**PROJEKT LIGJ
PËR
GJYKIMIN E MOSMARRËVESHJEVE ADMINISTRATIVE DHE ORGANIZIMIN E DREJTËSISË ADMINISTRATIVE**

Në mbështetje të neneve 81, pika 2, shkronja "a", 83, pika 1, dhe 135, pika 2, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë

V E N D O S I :

KREU I

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

**Neni 1
Objekti**

1. Ky ligj cakton rregulla të detyrueshme për subjektet e gjykimit administrativ, organet shtetërore, personat juridikë dhe shtetasit për gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative, ekzekutimin e vendimeve gjyqësore administrative, si dhe organizimin e gjykatave administrative.
2. Dispozitat e këtij ligji plotësohen me parashikimet e Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve dhe përfaqësuesve të ligjve të tjerë që nuk parashikojnë ndryshe.

**Neni 2
Parimet e gjykimit administrativ**

1. Rregullat e gjykimit administrativ garantojnë mbrojtjen efektive të të drejtave subjektive dhe të interesave të ligjshme të personave, nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme.
2. Gjykata administrative zbaton parimin e barazpeshimit të interesit publik, nga njëra anë, me të drejtat subjektive dhe interesat e ligjshme të personit, nga ana tjetër.
3. Organi publik, si rregull, ka detyrimin të provojë ligjshmërinë e veprimit administrativ, të kryer prej tij, si dhe ligjshmërinë e veprimeve në marrëdhënien e punës.
4. Gjykata administrative gjykon për aktet shpresore dhe mosparaqitja e palëve nuk përbën shkak për pushimin e gjykimit.

**Neni 3
Përkufizime**

Në kuptim të këtij ligji me termat e mëposhtme nënkuptohen:

1. **"Organi publik"**, çdo organ i pushtetit qendror apo i njësisë të qeverisjes vendore. Barazohet me organin publik çdo ent publik i krijuar me ligj, çdo person, juridik apo fizik, të cilit i është dhënë me ligj, akt nënligjor, kontratë apo çdo lloj forme tjetër të parashikuar nga legjislacioni në fuqi, e drejta e ushtrimit të funksioneve publike.
2. **"Veprim administrativ"**, akti administrativ dhe veprimi tjetër administrativ.
3. **"Akt administrativ"**, çdo vendim, me shkrim, i organit publik, i njëanshëm, i dhënë në ushtrim të funksionit publik ndaj një ose disa personave individualisht të përcaktuar, që krijojnë, ndryshojnë ose shuan një marrëdhënie juridike.
4. **"Veprim tjetër administrativ"** është:
 - a. çdo shenjë, paralajmërim, tabelë, veprim material, informacion publik, raport;
 - b. çdo formë tjetër e njëanshme e shprehjes së vullnetit të organit publik, në ushtrimin e funksionit publik;
 - c. çdo refuzim për t'u shprehur apo mosveprim i organit publik, kur organi ka patur detyrimin ligjor për të vepruar ose kur personi ka kërkuar kryerjen e një veprimi tjetër administrativ, që nuk plotëson

kushtet për të qënë akt nënligjor normativ, akt administrativ apo kontratë dhe që krijon pasoja juridike mbi të drejtat subjektive apo interesat legjitime.

5. **“Person”**, çdo person, fizik apo juridik.
6. **“Organ shtetëror i pushtetit ekzekutiv”**, çdo organ shtetëror, përfaqësues i krijuar me ligj, i emëruar apo i zgjedhur, dhe që kryen funksione ekzekutive, qendrore ose vendore.
7. **“Gjykata administrative”**, gjykata administrative e shkallës së parë dhe gjykata e apelit administrativ.

KREU II

ORGANIZIMI I GJYKATAVE ADMINISTRATIVE DHE KOMPETENCAT

Seksioni I

Organizimi dhe funksionimi i gjykatave administrative

Neni 4

Përcaktimi i seksioneve, i numrit të gjyqtarëve dhe i kompetencës tokësore

1. Gjykatat kompetente për shqyrtimin e mosmarrëveshjeve administrative, sipas këtij ligji, janë gjykata administrative e shkallës së parë, gjykata e apelit administrativ dhe Gjykata e Lartë.
2. Gjykata administrative e shkallës së parë është e organizuar me një gjykatë, në Tiranë, dhe me seksionet pranë gjykatave të rretheve gjyqësore të vendit.
3. Numri i seksioneve të gjykatës administrative të shkallës së parë, kompetencat tokësore, selia qendrore, si dhe numri i gjyqtarëve të tyre dhe të gjykatës së apelit administrativ caktohen me dekret të Presidentit të Republikës, me propozimin e ministrit të Drejtësisë. Ministri i Drejtësisë bën propozimet, pasi të këtë marrë më parë mendimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë.

Neni 5

Mënyra e organizimit dhe e funksionimit të gjykatave administrative

1. Kriteret e emërimit dhe të karrierës së gjyqtarëve, statusi i tyre, përgjegjësia për shkeljet disiplinore, masat disiplinore, procedimi disiplinor, administrimi i shërbimeve në gjykatë, si dhe riorganizimi gjyqësor rregullohen sipas dispozitave të ligjit nr.9877, datë 18.2.2008 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, me përjashtim te rastit kur në këtë ligj parashikohet ndryshe.
2. Përveç kriterëve të përgjithshme, të përcaktuara në ligjin nr.9877, datë 18.2.2008, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, përvoja e gjyqtarit në gjykatën administrative të shkallës së parë apo në administratën shtetërore përbën përparësi të kandidatit në emërimin e tij gjyqtar në gjykatën e apelit administrativ.

Seksioni II

Përbërja dhe kompetencat

Neni 6

Përbërja e trupit gjykues

1. Gjykata administrative e shkallës së parë gjykon si rregull me trup gjykues të përbërë nga tre gjyqtarë. Në rastet kur çështja nuk ka karakter kompleks, vetëm me vendim unanim të të tre gjyqtarëve, çështja gjykohet nga gjyqtari kryesues. Ky vendim mund të merret deri sa nuk është dhënë vendimi për shqyrtimin e provave. Vendimi i marrë me unanimitet për këtë çështje nuk mund të ankimohet dhe nuk përbën shkak për prishjen e vendimit përfundimtar nga gjykatat më të larta.
2. Përjashtim nga ky rregull përbëjnë paditë në fushën e marrëdhënieve të punës, të cilat gjykohen gjithmonë me trup gjykues, të përbërë nga një gjyqtar.
3. Gjykata e apelit administrativ gjykon me trup gjykues të përbërë:
 - a. nga pesë gjyqtarë, paditë ndaj aktit nënligjor normativ;

- b. nga tre gjyqtarë, çështjet e tjera.

Neni 7 Kompetenca lëndore

1. Gjykata administrative është kompetente për shqyrtimin e mosmarrëveshjeve, që lidhen me:
 - a. një veprim administrativ, pavarësisht nga forma dhe lloji i tij;
 - b. marrëdhëniet e punës të rregulluara nga Kodi i Punës, në të cilat punëdhënësi është një organ publik;
 - c. një akt nënligjor normativ të organeve qendrore apo organeve të njësive të qeverisjes vendore.

Neni 8 Mosmarrëveshjet, të cilat nuk shqyrtohen në gjykatën administrative

1. Gjykata administrative nuk shqyrton mosmarrëveshjet:
 - a. të cilat lidhen me aktet nënligjore normative, që, sipas Kushtetutës, janë në kompetencën e Gjykatës Kushtetuese;
 - b. shqyrtimi i të cilave, sipas legjislacionit në fuqi, është në kompetencën e një gjykate tjetër;
 - c. sipas të cilave punëdhënësi është organi publik i barazuar.
2. Në rast të ngritjes së këtyre padive, gjykata edhe kryesisht merr vendim për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit të saj apo për shpalljen e moskompetencës dhe dërgimin e akteve organit kompetent.

Neni 9 Kompetenca funksionale

1. Gjykata administrative e shkallës së parë shqyrton mosmarrëveshjet e parashikuara në shkronjat "a" e "b", të nenit 7, të këtij ligji.
2. Gjykata e apelit administrativ shqyrton:
 - a. në shkallë të parë, mosmarrëveshjet e parashikuara në shkronjën "c", të nenit 7, të këtij ligji;
 - b. ankimet kundër vendimeve të gjykatës administrative të shkallës së parë.

Neni 10 Kompetenca tokësore

1. Paditë kundër veprimit administrativ shqyrtohen në seksionin e gjykatës administrative të shkallës së parë, që përfshin territorin, në të cilin organi publik ka kryer veprimin administrativ, që kundërshtohet. Kur kompetenca tokësore nuk mund të përcaktohet në këtë mënyrë, atëherë kompetente është gjykata, në territorin e të cilës ka qendrën organi publik i paditur.
2. Paditë për marrëdhëniet e punësimit shqyrtohen në seksionin e gjykatës administrative të shkallës së parë, që përfshin territorin, ku punëmarrësi kryen zakonisht punën e tij. Nëse kompetenca tokësore nuk mund të përcaktohet në këtë mënyrë, atëherë kompetente është gjykata, në territorin e të cilës ka qendrën organi publik.

Neni 11 Konflikti i kompetencave

1. Moskompetenca, lëndore dhe funksionale, ngrihet edhe kryesisht në çdo gjendje e shkallë të shqyrtimit.
2. Moskompetenca tokësore mund të ngrihet ose kundërshtohet nga palët vetëm para se të ketë filluar shqyrtimi gjyqësor i provave.
3. Gjykata shpall me vendim moskompetencën e saj për shkaqet e mësipërme dhe urdhëron dërgimin e akteve gjykatës kompetente. Vendimi për shpalljen e moskompetencës dhe ai për refuzimin e kundërshtimit të kompetencës ankimohen së bashku me vendimin përfundimtar.

4. Ka mosmarrëveshje për kompetencën kur dy ose më shumë gjykata, në të njëjtën kohë, marrin ose nuk pranojnë të marrin për shqyrtim të njëjtën çështje administrative.
5. Gjykata, me kërkesë të palëve ose krysisht, ngre mosmarrëveshjen me vendim të arsyetuar, me të cilin i paraqet Gjykatës së Lartë kopjen e akteve të nevojshme për zgjidhjen e saj. Gjykata, që ka dhënë vendimin, njofton menjëherë gjykatën në mosmarrëveshje. Vendimi për ngritjen e mosmarrëveshjes, së bashku me aktet i dërgohet Gjykatës së Lartë, brenda 5 ditëve.
6. Mosmarrëveshjet zgjidhen nga Gjykata e Lartë, me vendim, brenda dhjetë ditëve nga data e marrjes së akteve. Vendimi u njoftohet menjëherë gjykatave në mosmarrëveshje dhe palëve.

KREU III KUSHTET FORMALE TË PADISË

Neni 12 E drejta e padisë dhe legjitimimi

1. Të drejtën e ngritjes së padisë e ka:
 - a. çdo person, që pretendon se i është cenuar një e drejtë apo një interes i ligjshëm nga një veprim administrativ.
 - b. organi shtetëror i pushtetit ekzekutiv, që pretendon se është cenuar në ushtrimin e kompetencave nga një akt administrativ apo nga një akt nënligjor normativ i paligjshëm, i një organi publik, me të cilin nuk ka lidhje varësie hierarkike. Në këtë rast, organi shtetëror mund të kërkojë vetëm shfuqizimin e aktit.
 - c. çdo subjekt tjetër, të cilit kjo e drejtë i njihet shprehimisht me ligj.
 - ç. punëmarrësi, për mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punës, kur punëdhënës është një organ publik.

Neni 13

1. Padia ndaj veprimit administrativ mund të ngrihet vetëm pas shterrimit të ankimit administrativ.
2. Përfshihen nga ky rregull rastet kur:
 - a. ligji nuk parashikon organ më të lartë për paraqitjen e ankimit administrativ ose kur organi më i lartë administrativ nuk është konstituar;
 - b. ligji parashikon shprehimisht të drejtën për t'u ankuar ndaj veprimit administrativ drejtpërdrejt në gjykatë;
 - c. organi më i lartë në shqyrtimin e një ankimi administrativ, ka cenuar, me vendimin e tij, të drejtat apo interesat personale të ligjshme të një personi, i cili nuk ka qenë palë në procedimin administrativ.

Neni 14 Afatit për ngritjen e padisë

1. Padia kundër veprimit administrativ paraqitet në gjykatë brenda 45 ditëve. Ky afat fillon nga:
 - a. data e njoftimit, sipas mënyrës së përcaktuar në ligj, të aktit administrativ të organit, që ka shqyrtuar ankimin administrativ;
 - b. data e njoftimit, sipas mënyrës së përcaktuar në ligj, të aktit administrativ, në rastet kur ky akt ankimohet drejtpërdrejt në gjykatë;
 - c. data e botimit të aktit administrativ, në rastet kur ligji parashikon detyrimin për botimin e aktit;
 - ç. data e mbarimit të afatit ligjor për kryerjen e veprimit administrativ në rastet e mosveprimit të organit administrativ, kur akti administrativ ankimohet drejtpërdrejt në gjykatë;
 - d. data e mbarimit të afatit ligjor për zgjidhjen e ankimit administrativ në rastet e mosveprimit të organit më të lartë administrativ.
2. Afati i mësipërm është 90 ditë, në rastet kur akti administrativ nuk tregon qartë për të drejtën dhe afatin e padisë.

3. Padia kundër aktit nënligjor normativ paraqitet në gjykatë, brenda 45 ditëve nga cenimi i së drejtës ose i interesit të ligjshëm, por gjithsesi jo më vonë se tre vjet nga data e nxjerrjes së aktit.
4. Paditë për mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punës paraqiten në gjykatë, sipas afateve të parashikuara në Kodin e Punës.
5. Afatet e mësipërme janë të prera dhe shkelja e tyre shkakton humbjen e së drejtës së padisë. Këto afate shqyrtohen nga gjykata edhe kryesisht.

Neni 15 Kushte të tjera

Përveç kushteve të përcaktuara në nenet e këtij kreu, padia duhet të plotësojë edhe kushtet specifike, të vendosura në ligj, për raste të veçanta.

KREU IV

SHQYRTIMI GJYQËSOR NË SHKALLË TË PARË

Neni 16 Padia dhe aktet, që i bashkëlidhen

1. Padia duhet të plotësojë kërkesat e neneve 154 e 156, të Kodit të Procedurës Civile.
2. Paditësi, përveç aktit administrativ, që kundërshton, nuk ka detyrim t'i bashkëlidhë padisë akte provuese, por, nëse i paraqet ato, duhet të paraqesë edhe kopje të tyre për të paditurin.
3. Paditësi është i detyruar të identifikojë saktë veprimin administrativ, që kundërshton.
4. Paditësi është i detyruar të paraqesë listën e personave, që kërkon të thirren në gjykim, me cilësinë e ekspertit apo të dëshmitarit, duke përcaktuar saktë edhe adresën e tyre.
5. Paditësi, për çdo ndryshim të mëvonshëm të adresës së tij ose të përfaqësuesit të tij, detyrohet të njoftojë gjykatën. Shkelja e këtij detyrimi i bën të papranueshme pretendimet për pavlefshmërinë e njoftimit.

Neni 17 Bashkimi i padive

Disa padi mund të bashkohen në një padi të vetme, kur ato i drejtohen të njëjtit organ publik, kanë të njëjtin objekt dhe janë në kompetencën e një gjykate.

Neni 18 Veprimet përgatitore

1. Për zhvillimin e gjykimit sipas parimit të një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve, të shpejta e të arsyeshme, gjyqtari kryesues, brenda tri ditëve nga data e paraqitjes së padisë, kryen këto veprime:
 - a. I kërkon paditësit plotësimin e të metave të padisë, duke i caktuar atij një afat, deri në shtatë ditë. Kur paditësi nuk plotëson të metat e padisë, brenda afatit të caktuar, gjyqtari jep vendim për kthimin e padisë dhe të akteve, që i bashkëlidhen asaj. Kundër këtij vendimi lejohet ankimi i veçantë.
 - b. I njofton të paditurin padinë dhe aktet shoqëruese të saj, duke i caktuar atij një afat, deri në shtatë ditë nga data e marrjes së këtij njoftimi, për depozitimin në sekretari të prapësimeve me shkrim, të listës së personave, që i padituri kërkon të thirren në gjykim, me cilësinë e dëshmitarit apo të ekspertit, dhe adresat e tyre, si dhe të akteve të plota shkresore, në të cilat janë bazuar kryerja e veprimit administrativ dhe shqyrtimi i ankimit administrativ. Në rastin e padisë me të meta, gjyqtari e dërgon këtë njoftim për të paditurin, brenda datës së plotësimit të të metave nga paditësi.
 - c. Cakton një ose më shumë ekspertë, nga listat e gjykatës për këtë qëllim, nëse për zgjidhjen e çështjes gjyqtari çmon se ka nevojë për njohuri të posaçme, duke e njoftuar ekspertin, me shkrim, për objektin e çështjes dhe detyrat. Ky ekspert ka të drejtë të njihet me aktet e çështjes dhe nuk mund të refuzojë, pa shkak të ligjshëm, detyrën e caktuar.

- ç. Mosparaqitja e palëve në veprime përgatitore nuk përbën shkak për pushimin e gjykimit të çështjes, edhe kur ata janë thirrur dhe njoftuar rregullisht.
 - d. Kryen edhe veprime të tjera të parashikuara nga neni 158/a i Kodit të Procedurës Civile, për aq sa ato janë të pajtueshme me nenet e këtij ligji.
2. Të gjitha këto veprime të gjyqtarit kryesues kryhen me vendime të ndërmjetme dhe dokumentohen në procesverbalin e veprimeve përgatitore, që përpilohet nga sekretari gjyqësor, dhe nënshkruhen prej tij dhe gjyqtarit kryesues.

Neni 19 **Sigurimi i padisë**

1. Me paraqitjen e padisë, paditësi mund t'i kërkojë gjykatës pezullimin e zbatimit të veprimit administrativ ose marrjen e çdo mase tjetër të përkohshme, e cila është e përshtatshme për mbrojtjen e interesave tij. Për shqyrtimin e kërkesës, gjykata thërret dhe njofton rregullisht palët.
2. Vendimi për sigurimin e padisë jepet në çdo fazë dhe shkallë të shqyrtimit gjyqësor, derisa vendimi nuk ka marrë formë të prerë. Ky vendim jepet nga gjykata, pranë së cilës ndodhet padia.
3. Gjykata vendos sigurimin e padisë, nëse plotësohen të gjitha kushtet e mëposhtme:
 - a. Ekziston dyshimi i arsyeshëm, i bazuar në akte shkresore, që vërtetojnë shkaktimin e një dëmi të rëndë, të riparueshëm dhe të **atëçastëm**, për paditësin;
 - b. Nuk cenohet rëndë interesi publik;
 - c. Paditësi jep garanci, në llojin dhe masën e caktuar nga gjykata, për dëmin, që mund t'i shkaktohet të paditurit nga sigurimi i padisë.
4. Gjykata, përveç pezullimit, vendos edhe marrjen e masave të tjera, të përkohshme, në rastet kur vetëm pezullimi nuk ofron mbrojtje të mjaftueshme.
5. Kundër vendimit të gjykatës për pranimin apo refuzimin e kërkesës për sigurimin e padisë, mund të bëhet ankimi i veçantë. Ankimi nuk pezullon ekzekutimin e masës së sigurimit dhe nuk përbën shkak për pezullimin e gjykimit të çështjes nga gjykata.

Neni 20 **Pezullimi automatik**

1. Vendimi i ndërmjetëm për shqyrtimin gjyqësor të provave passjell pezullimin automatik të ekzekutimit të aktit administrativ apo të veprimit tjetër administrativ, nëse një masë e tillë është kërkuar nga pala dhe nuk është vendosur nga gjykata.
2. Pezullimi automatik ka efekte deri në dhënien e vendimit të themelit nga gjykata, që shqyrton çështjen.

Neni 21 **Caktimi i seancës gjyqësore**

1. Gjyqtari, në përfundim të veprimeve përgatitore dhe jo më vonë se 10 ditë nga data e paraqitjes së padisë, nxjerr urdhrin për caktimin e seancës gjyqësore. Në rastin e padisë me të meta, ky afat është jo më vonë se tri ditë nga data e plotësimit të të metave.
2. Urdhri për caktimin e seancës gjyqësore përmban:
 - a. datën, orën dhe vendin e zhvillimit të seancës gjyqësore;
 - b. palët dhe, sipas rastit, dëshmitarët dhe ekspertët e kërkuar nga palët, që duhet të marrin pjesë në seancë gjyqësore;
 - c. ekspertët e caktuar nga gjyqtari;
 - ç. njoftimin dhe mënyrën e njoftimit të palëve dhe të personave, që duhet të marrin pjesë në seancë.
3. Njoftimi drejtuar palëve duhet të përmbajë paralajmërimin, që mosparaqitja e provave në seancën e parë gjyqësore shkakton mospranimin e tyre. Njoftimi drejtuar ekspertëve të caktuar nga gjyqtari duhet të përmbajë detyrimin e ekspertit, për të paraqitur aktin e ekspertimit, me shkrim, pesë ditë përpara seancës

gjqësore. Njoftimi drejtuar dëshmitarëve dhe ekspertëve të kërkuar nga palët duhet të përmbajë paralajmërimin, që mosparaqitja në seancë, pa shkak të ligjshëm, përbën vepër penale.

Neni 22 **Seanca gjyqësore**

1. Seanca gjyqësore zhvillohet sipas neneve të Kodit të Procedurës Civile, për aq sa ato janë të pajtueshme me këtë ligj.
2. Mosparaqitja e palëve në seancë, pavarësisht njoftimit të rregullt, nuk shkakton shtyrjen apo pushimin e gjykimit.
3. Shqyrtimi i çështjes nga gjykata në seancë gjyqësore bëhet me shkrim, por palët mund të kërkojnë të parashtrojnë, me gojë, shpjegimet e tyre.
4. Eksperti i kërkuar nga palët paraqitet në seancën gjyqësore për të shpjeguar me gojë njohuritë e tij të posaçme për natyrën e mosmarrëveshjes. Ai i përgjigjet pyetjeve të bëra nga palët dhe gjykata. Për të ndihmuar kujtesën, eksperti mund të lejohet nga gjykata, për të parë dokumentet e hartuara prej tij. Në raste të veçanta dhe të ndërlikuara, gjykata mund të vendosë që eksperti të paraqesë, me shkrim, shpjegimet e tij, brenda një afati jo më të gjatë se 10 ditë.
5. Eksperti i caktuar nga gjykata paraqitet në gjykim me aktin e përgatitur me shkrim, sipas detyrave të caktuara nga gjyqtari kryesues në veprimet përgatitore. Ai i përgjigjet me gojë pyetjeve të bëra nga palët dhe gjykata.
6. Në rast se gjykata ka caktuar afat për paraqitjen e pretendimeve përfundimtare me shkrim të palëve, mosparaqitja me shkrim e tyre brenda afatit të caktuar, nuk përbën shkak për shtyrjen e shqyrtimit gjyqësor.

Neni 23 **Barra e provës**

1. Organi publik ka detyrimin të provojë ligjshmërinë e aktit administrativ dhe të veprimit tjetër administrativ, të nxjerrë jo me kërkesë të paditësit.
2. Organi publik ka detyrimin të provojë ligjshmërinë e veprimeve në marrëdhënien e punës, nga e cila ka lindur mosmarrëveshja, objekt gjykimi.
3. Në rastet e tjera, pala ka detyrimin të provojë faktet, në të cilat bazon pretendimin e saj. Por edhe në këto raste, gjykata edhe kryesisht, me vendim të ndërmjetëm, mund të vendosë kalimin e barrës së provës tek organi publik, kur ka dyshime të arsyeshme, të bazuara në prova me shkresë, që vërtetojnë se organi publik fsheh apo nuk paraqet me dashje fakte dhe prova të rëndësishme për zgjidhjen e mosmarrëveshjes. Ky vendim ankimohet së bashku me vendimin përfundimtar.

Neni 24 **Mosparaqitja e provave nga organi publik**

1. Paraqitja e provave nga palët bëhet, në çdo rast, përpara seancës së parë gjyqësore. Me kërkesë me shkrim të motivuar të organit publik, të paraqitur brenda afatit të caktuar sipas shkronjës "b", të pikës 1, të nenit 18, të këtij ligji, gjykata i cakton atij një afat të dytë, që duhet të mbarojë jo më vonë se pesë ditë përpara datës së seancës gjyqësore. Në rast të mosparaqitjes së dokumenteve edhe brenda afatit të dytë të caktuar, shqyrtimi i çështjes vazhdon vetëm mbi aktet e paraqitura.
2. Shkelja e pajustificuar e detyrimit për të paraqitur dokumentet nga organi publik edhe brenda afatit të dytë të caktuar përbën shkak që gjykata edhe kryesisht të caktojë gjobë ndaj titullarit të organit publik. Masa e gjobës është e barabartë me 20% të pagës minimale në shkallë vendi, për çdo ditë vonese.
3. Paditësi ka të drejtë të njihet dhe të nxjerrë kopje nga dokumentacioni i paraqitur nga organi publik në sekretarinë gjyqësore.

Neni 25
Masa e vlerësimit të gjykatës

1. Gjykata shqyrton ligjshmërinë e veprimit administrativ, që kundërshtohet, në bazë të provave, të paraqitura nga palët.
2. Në rastin kur ligji i jep organit publik të drejtën për zgjedhje alternative në nxjerrjen e një akti administrativ apo në kryerjen e veprimit tjetër administrativ, gjykata shqyrton edhe nëse:
 - a. zgjedhja nga organi publik është bërë në përputhje me objektivin dhe qëllimin e ligjit;
 - b. zgjedhja nga organi publik është bërë vetëm për të arritur qëllimin e ligjit.
3. Në rastin e aktit nënligjor normativ, gjykata shqyrton ligjshmërinë e përmbajtjes së aktit, që kundërshtohet.
4. Për mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punësimit, gjykata zbaton rregullat e masës së vlerësimit të Kodit të Punës.

KREU V
GJYKIMI INCIDENTAL PËR LIGJSHMËRINË E AKTIT NËNLIGJOR NORMATIV

Neni 26
Gjykimi incidental i brendshëm

1. Gjykata administrative, gjatë shqyrtimit gjyqësor të një veprimi administrativ, kryesisht ose me kërkesë të palëve, vendos të mos zbatojë një akt nënligjor normativ, në bazë të të cilit është kryer veprimi administrativ, që shqyrtohet, kur çmon se akti nënligjor është i paligjshëm.
2. Gjykata vendos, në këtë mënyrë, në çdo fazë dhe shkallë të shqyrtimit gjyqësor, edhe nëse gjykimi parësor i aktit normativ nuk është në kompetencën e saj.
3. Ky vendim përmban në mënyrë të hollësishme shkaqet e paligjshmërisë, të konstatuara nga gjykata.

Neni 27
Gjykimi incidental i referuar

1. Kur një gjykatë, gjatë një gjykimi joadministrativ, çmon se një akt nënligjor është i paligjshëm, atëherë nuk e zbaton atë. Në këtë rast, ajo pezullon gjykimin dhe ia dërgon çështjen gjykatës së apelit administrativ, për t'u shprehur për ligjshmërinë e aktit nënligjor normativ.
2. Gjykata e apelit administrativ shprehet brenda 15 ditëve, pasi ka thirrur palët e interesuara dhe organin, që ka nxjerrë aktin. Vendimi ka fuqi vetëm *inter partes* dhe ndaj tij mund të bëhet ankim i veçantë në Gjykatën e Lartë.
3. Vendimi gjyqësor për ligjshmërinë e aktit normativ sipas pikës 2, të këtij neni, është i detyrueshëm për gjykatën, që ka referuar paligjshmërinë e aktit. Në rast të konstatimit të paligjshmërisë, gjykata referuese vazhdon gjykimin e çështjes dhe vendos pa u bazuar në aktin nënligjor normativ të paligjshëm.
4. Në rast të një kërkesë të re nga një gjykatë, për të njëjtin akt nënligjor normativ dhe për të njëjtat shkaqe, gjykata e apelit administrativ vendos në dhomë këshillimi, që efektet e vendimit të dhënë më parë, sipas rastit, prej saj ose prej Gjykatës së Lartë, të shtrihen edhe mbi kërkesën e re.

KREU VI
VENDIMI I GJYKATËS

Neni 28
Vendimet jopërfundimtare

1. Gjykata administrative jep vendime jopërfundimtare vetëm në rastin e mospranimit të padisë dhe të pushimit të gjykimit.

2. Gjykata vendos mospranimin e padisë, kur padia nuk plotëson kushtet formale të paraqitjes së saj. Ky vendim jepet derisa nuk është dhënë vendimi i ndërmjetëm, për shqyrtimin e provave.
3. Gjykata vendos pushimin e gjykimit, kur paditësi tërheq padinë e paraqitur. Tërheqja e padisë bëhet me akt të shkruar dhe derisa vendimi nuk ka marrë formë të prerë.
4. Gjykata, me vendimin e saj jopërfundimtar, vendos edhe heqjen e sigurimit të padisë.

Neni 29 **Vendimet përfundimtare**

1. Gjykata në vendimin e saj përfundimtar vendos:
 - a. konstatimin e pavlefshmërisë së veprimit administrativ;
 - b. anulimin, tërësisht apo pjesërisht, të aktit administrativ;
 - c. ndryshimin, pjesërisht apo tërësisht, të aktit administrativ apo detyrimin e organit publik për të ndryshuar një akt administrativ;
 - ç. detyrimin e organit publik për të kryer një veprim administrativ, që është refuzuar, apo për të cilin organi publik ka heshtur, ndonëse ka patur kërkesë;
 - d. konstatimin e paligjshmërisë së veprimit administrativ, që nuk prodhon më pasoja juridike, nëse paditësi ka një interes të arsyeshëm për këtë;
 - dh. saktësimin e të drejtave dhe të detyrimeve, ndërmjet paditësit dhe organit publik;
 - ë. detyrimin e organit publik për të kryer apo për të ndaluar kryerjen e një veprimi tjetër administrativ, të nevojshëm për mbrojtjen e të drejtave apo të interesave të ligjshme të paditësit;
 - e. shpërblimin e dëmit jashtëkontraktor, sipas ligjit të posaçëm.
2. Gjykata, me vendimin përfundimtar të pranimit, tërësor apo të pjesshëm të padisë, vendos edhe ligjërimin e sigurimit të padisë.

Neni 30

1. Gjykata vendos rrëzimin e padisë, kur vlerëson se veprimi administrativ apo akti nënligjor normativ është i ligjshëm.
2. Gjykata vendos rrëzimin e padisë edhe kur vlerëson se pavarësisht shkeljeve procedurale, të konstatuara të veprimit administrativ, pasojat do të ishin të njëjta.
3. Gjykata, me vendimin përfundimtar të rrëzimit të padisë, vendos edhe heqjen e sigurimit të padisë.

Neni 31

Për mosmarrëveshjet në fushën e marrëdhënieve të punës, kur punëdhënësi është një organ publik, gjykata vendos sipas Kodit të Punës.

Neni 32

Gjykata e apelit administrativ, në përfundim të gjykimit parësor për aktin nënligjor normativ, vendos se cili organ ka në kompetencën e tij zgjidhjen e çështjes konkrete, duke urdhëruar shfuqizimin e aktit të nxjerrë nga organi jokompetent.

Neni 33 **Përmbajtja e vendimit**

Përveç sa parashikohet në Kodin e Procedurës Civile, vendimi i gjykatës administrative përmban edhe:

- a. në pjesën arsyetuese, përcaktimin e qartë të çështjeve, të vlerësuara sipas nenit 25, të këtij ligji.
- b. në pjesën urdhëruese, afatin dhe mënyrën e ekzekutimit të vendimit.

Neni 34

Detyrimi i publikimit

1. Të gjitha vendimet e gjykatës publikohen në mënyrën dhe me mjetet e përshtatshme.
2. Vendimi për shfuqizimin e aktit nënligjor normativ, pasi ka marrë formë të prerë, me kërkesë të gjykatës, që ka dhënë vendimin, publikohet i plotë, në të njëjtën mënyrë me atë të parashikuar nga legjislacioni në fuqi për botimin e aktit.

KREU VII ANKIMIMI

Neni 35 Mjetet dhe afatet e ankimit

Mjetet dhe afatet e ankimit të vendimeve të gjykatave administrative janë të njëjta me ato të parashikuara në Kodin e Procedurës Civile, përveç kur parashikohet ndryshe në këtë ligj apo ligje të veçanta.

Neni 36 Vendime të paankimueshme

Nuk lejohet ankim ndaj vendimeve të gjykatës administrative, që shqyrtojnë padi për kundërshtimin e kundërvajtjeve administrative, me vlerë më të vogël se tridhjetëfishi i pagës minimale, në shkallë vendi.

Neni 37 Ankimi në gjykatën e apelit

1. Gjykata, ku është paraqitur ankimi, dërgon ankimin, së bashku me aktet, që i bashkëlidhen atij, në gjykatën e apelit administrativ, brenda 15 ditëve nga data e depozitimit të ankimit.
2. Gjykata e apelit administrativ shqyrton çështjen, brenda 30 ditëve nga data e ardhjes së ankimit nga gjykata, ku është paraqitur ankimi.

Neni 38 Rekursi në Gjykatën e Lartë

1. Përveçse kur parashikohet ndryshe në këtë ligj, ankimohen me recurs, në përputhje me parashikimet e Kodit të Procedurës Civile, në Gjykatën e Lartë vendimet e shpallura nga gjykata e apelit administrativ.
2. Gjykata, ku është paraqitur ankimi, dërgon rekursin, në gjykatën e lartë së bashku me aktet, që i bashkëlidhen atij, brenda 15 ditëve nga data e depozitimit të rekursit.

KREU VIII EKZEKUTIMI I VENDIMEVE

Neni 39 Detyrimi për ekzekutimin e vendimit

1. Vendimi i gjykatës së apelit apo i gjykatës administrative të shkallës së parë, i paankimuar brenda afatit, vihet në ekzekutim me lëshimin e urdhrit të ekzekutimit nga gjykata administrative e shkallës së parë.

2. Urdhri i ekzekutimit lëshohet nga gjykata në dhomë këshillimi, brenda pesë ditëve nga data e paraqitjes së kërkesës në gjykatë. Në këtë urdhër, gjykata cakton afatin dhe mënyrën e ekzekutimit. Ky afat nuk mund të jetë më i gjatë se dhjetë ditë nga data e lëshimit të urdhrin. Në raste të veçanta dhe të ndërlikuara, gjykata mund të caktojë një afat më të gjatë, duke motivuar shkaqet.
3. Afati për ekzekutimin e sigurimit të padisë nuk mund të jetë më i gjatë se pesë ditë nga data e lëshimit të urdhrin.
4. Çdo akt i nxjerrë apo veprim i kryer, në vijim, nga organi publik i paditur dhe që është në kundërshtim me dispozitivin e vendimit të gjykatës, është absolutisht i pavlefshëm.

Neni 40 **Ekzekutimi i detyrueshëm**

1. Gjatë procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm, gjyqtari apo kryetari i trupit gjykues, që ka dhënë vendimin, nxjerr urdhëra për kryerjen e veprimeve të posaçme dhe marrjen e masave të tjera, të nevojshme. Ai përcakton, në to, afatet e mënyrat e kryerjes së veprimeve dhe masat.
2. Procedura e ekzekutimit, sipas këtij ligji, nuk i nënshtrohet asnjë tarife shërbimesh.
3. Urdhri i ekzekutimit dhe urdhërat e posaçëm zbatohen nga përbaruesi gjyqësor. Zyrat e përbarimit përcaktojnë listën emërore të përbaruesve, në dispozicion të gjykatës, të cilën ia njoftojnë gjykatës kompetente.

Neni 41

1. Në rastet kur vendimi i gjykatës për nxjerrjen e një akti administrativ apo për të ndryshuar aktin, objekt padie, nuk është përmbushur pas kalimit të afatit për ekzekutim vullnetar, pavarësisht masave të marra sipas këtij ligji, gjykata vepron, si më poshtë vijon:
 - a. Nëse gjatë shqyrtimit ka vënë re se janë mbledhur të gjitha faktet e nevojshme për nxjerrjen e aktit, merr një vendim, që zëvendëson aktin administrativ, i cili prodhon të gjitha pasojat e nevojshme juridike;
 - b. Nëse gjatë shqyrtimit ka vënë re se jo të gjitha faktet e nevojshme janë mbledhur apo në rastet kur ligji i ka dhënë organit publik të drejtën për të vlerësuar ndërmjet më shumë se një zgjidhjeje njësoj të ligjshme, cakton një organ tjetër publik, që kryen funksione të njëjta apo të ngjashme ligjore me organin e paditur, duke e urdhëruar për nxjerrjen apo ndryshimin e aktit administrativ. Në këtë rast, organi publik zëvendësues gëzon të gjitha kompetencat e organit që zëvendësohet, dhe i nënshtrohet dispozitave të ekzekutimit, sipas këtij ligji.
2. Në rastet kur vendimi i gjykatës për detyrimin e organit publik për të kryer një veprim tjetër administrativ apo për të ndaluar kryerjen e një veprimi tjetër administrativ nuk është përmbushur brenda afatit për ekzekutim vullnetar, me kërkesë të paditësit, e pavarësisht masave të marra sipas këtij ligji, gjykata urdhëron përbaruesin gjyqësor, në përputhje me dispozitivin e vendimit të saj, të kryejë apo ta ndalojë veprimin.
3. Përbaruesi gjyqësor, në zbatimin e urdhërave të gjykatës, kur është e nevojshme, asistohet nga policia e shtetit.
4. Shpenzimet e procedurës së ekzekutimit janë pjesë e shpenzimeve gjyqësore, për të cilat gjykata shprehet në vendimin e saj përfundimtar, dhe ekzekutohen, sipas dispozitave, të këtij kreu.

Neni 42 **Sanksione për mosekzekutimin e vendimit apo të urdhrin të gjykatës**

1. Përbaruesi gjyqësor, në përfundim të afatit të ekzekutimit të detyrueshëm të caktuar nga gjyqtari, njofton, me shkrim, gjyqtarin për veprimet e kryera nga organi publik debitor.

2. Në rast të moskryerjes së detyrimeve, sipas vendimit apo urdhërave të gjykatës, pa shkaqe të përligjura, gjyqtari edhe kryesisht vendos gjobë ndaj titullarit të organit publik debitor. Masa e gjobës është e barabartë me 20% të pagës minimale, në shkallë vendi, për çdo ditë vonesë në ekzekutim.
3. Në rastet e konstatimit të mosekzekutimit të vendimeve, pa shkaqe të përligjura, gjyqtari paraqet edhe kallëzim penal.

Neni 43
Kundërshtimi i veprimeve të ekzekutimit

1. Veprimet e kryera nga përmbaruesi gjyqësor, në kundërshtim me masat apo urdhërat e gjykatës, ankimohen, sipas parashikimeve të nenit 610, të Kodit të Procedurës Civile.
2. Refuzimi për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit mund të ankimohet në gjykatën e apelit administrativ.
3. Gjykata e apelit administrativ jep vendim, në këto raste, brenda 5 ditëve nga data e ardhjes së ankimit dhe e akteve shoqëruese.

KREU IX
DISPOZITA TRANZITORE DHE TË FUNDIT

Neni 44
Dispozita tranzitore

1. Gjykatat administrative fillojnë funksionimin e tyre në datën 1 janar 2009.
2. Çështjet administrative, që janë në gjykim në gjykatat e shkallës së parë dhe të apelit, deri në datën e fillimit të funksionimit të gjykatave administrative, do të përfundohen nga këto gjykata dhe, sipas ligjit në fuqi, në çastin e regjistrimit të padisë.
3. Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, emërimet, për herë të parë, në gjykatën administrative të shkallës së parë bëhen në përputhje me kriteret e përgjithshme të ligjit për organizimin e pushtetit gjyqësor.
4. Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, emërimet, për herë të parë, në gjykatën e apelit administrativ bëhen në përputhje me kriteret e përgjithshme të ligjit për organizimin e pushtetit gjyqësor.
5. Përvoja e gjyqarit në gjykime administrative apo në administratën shtetërore përbën përparësi të kandidatit në emërimin e tij gjyqar në gjykatat administrative.

Neni 45
Shfuqizime dhe ndryshime

1. Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, në ligjin nr.8116, datë 29.3.1996, "Kodi i Procedurës Civile i Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, bëhen këto ndryshime:
 - a. Nenet 324 deri 333, shfuqizohen.
 - b. Shkronja "a", e nenit 320, shfuqizohet.
2. Sa herë që në ligje të posaçme bëhet referim në seksionet administrative apo në kreun, "Gjykimi i mosmarrëveshjeve administrative", të Kodit të Procedurës Civile, referenca do të vlerësohet si e bërë në këtë ligj dhe në gjykatën kompetente, sipas tij.
3. Të gjitha afatet për paraqitjen e padisë ndaj aktit apo veprimit tjetër administrativ, të parashikuara në ligjet e veçanta, që janë më të shkurtra se 45 ditë, ndryshohen në 45 ditë.

Neni 46
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në "Fletoren zyrtare".